

Quan érem feliços

de Rafael Nadal

Dissabte 24 de novembre

11:00 h

Rafael Nadal i Farreras (Girona, 1954) és un periodista i escriptor català. És columnista del diari *La Vanguardia* i col·labora esporàdicament a RAC1 i TV3. Fou director d'*El Periódico de Catalunya* des de maig de 2006 fins a febrer de 2010.

Va guanyar el XLIV Premi Josep Pla de narrativa el 2012 amb la novel·la *Quan érem feliços*.

Quan érem feliços és una crònica dolça i enyorada de la infantesa de l'autor en el context d'una família molt nombrosa (amb onze germans!) amb pares i babos, en una Girona grisa i de pedra, en el barri vell, voltat d'esglésies i de la catedral, a la platja de La Fosca de Palamós, en el mas d'Aiguaviva i en el trist internat del Collell. Diuen que els psicòlegs americans cada cop donen més importància al lloc que ocupen els infants a la família. Ser el sisè deu donar, sens dubte, una possibilitat d'observar i de passar una mica desapercebut molt avantatjosa.

El llibre està dividit en set parts i cada una d'elles en capítols curts que unes vegades estan dedicats a persones concretes, a una anècdota determinada o a la descripció d'una festa o diada a Girona. La part dels antecedents familiars i els primers anys a Girona és la més llarga i minuciosa: ocupa quasi la meitat del llibre. Alguns d'aquests petits capítols són magnífics: "La llibreta vermella", per exemple, dedicada a la baba Teresa i els comptes que portava amb néts com el Rafel.

En l'altra meitat del llibre dedica una major extensió als estius a La Fosca i per tant, a l'ambient de platja, les sortides a pescar i, de manera més breu, l'evocació dels treballs agrícoles i de les fruites i hortalisses del mas d'Aiguaviva on passaven pocs dies de setembre, que significaven el final de l'estiu. En aquests capítols de l'estiueig el perfume de la llibertat -tot i el conservadorisme moral i religiós d'uns pares de l'Opus Dei- es barreja amb les olors intenses del mar i del camp.

A continuació ve la part dura de la crònica, començant pels tristos records de l'inhòspit, fosc i fred internat del Collell on Nadal es va fer gran enmig d'un gran enyor de casa, de la baba, dels pares i de Girona, per culminar en les 20 pàgines que ell titula "La Tramuntana irromp en el paradís una nit de revetlla de Sant Pere" on -aquí sense descripcions minucioses- sap transmetre'ns el drama que significa per a tota la família la desaparició d'en Toni al mar.

La crònica del dinar de celebració dels 63 anys de casats dels pares amb tota la tribu dels Nadal és, sense dir-ho, l'epíleg del llibre i l'acte d'homenatge i agraïment de l'autor cap als seus pares.

Si llegiu el llibre, a banda de que segur, segur, que us farà evocar la vostra infantesa de manera espontània, us sorprendreu de descobrir com Rafel Nadal fa servir la llengua amb eficàcia i naturalitat al mateix temps que trobareu un riquíssim lèxic, de filiació gironina, per designar flors, arbres i plantes del jardí, pastissos, peixos, fruites, conreus, estris de pescar o estris de pagès.

